

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010738
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4315010738.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti odsúdenému M. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného M. M. proti uzneseniu Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 10.09.2015, sp. zn. 1Pp/36/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 29.10.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.

Podľa § 67 odsek 1 Trestného zákona a § 66 odsek 1 Trestného zákona sa odsúdený M. M., narodený XX.XX.XXXX v N., bytom N., N. XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody 10 (desať) rokov, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra z 24.03.2009, sp. zn. 2T/59/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 02.06.2009, sp. zn. 3To/27/2009 a z výkonu trestu odňatia slobody 2 (dva) roky, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra z 03.04.2006, sp. zn. 5T/107/2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 07.07.2006, sp. zn. 5To/57/2006 a uznesením Okresného súdu Nitra z 12.04.2010, sp. zn. 5T/107/2005.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona sa nad odsúdeným nariaďuje probačný dohľad vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b/, písmeno c/, odsek 4 písmeno g/, písmeno h/, písmeno j/ Trestného zákona sa odsúdenému v dobe nariadeného probačného dohľadu u k l a d á z á k a z :

- požívania návykových látok
  - stretávania sa s osobami, ktoré akýmkoľvek spôsobom nakladajú s omamnými a psychotropnými látkami;
- a povinnosť:
- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom sociálnemu výcviku,
  - zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie
  - podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v trvaní 10 rokov a v trvaní 2 roky a to rozsudkami uvedenými vo výroku napadnutého uznesenia.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že odsúdený splnil len formálnu podmienku a čiastočne jednu materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Nesplnil však ďalšiu materiálnu podmienku a to, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V osobe odsúdeného ide o špeciálneho recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa drogovej činnosti, navyše v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, rovnako za drogovú trestnú činnosť. Súčasne poukázal na to, že trestnej činnosti sa dopustil ani nie po jeden a pol roku od začatia plynutia skúšobnej doby. Odsúdený už v jednom prípade nevyužil možnosť viesť riadny život. Napriek tomu zo záverov hodnotenia na odsúdeného vyplývajú skutočnosti, ktoré by nasvedčovali určitému polepšeniu, tieto samy o sebe nepostačujú k vysloveniu jednoznačných záverov, že odsúdený splnil požadované podmienky. Poukázal na to, že na podmiennečné prepustenie nie je právny nárok a súd pri svojom rozhodovaní musí prihliadať nielen na hodnotenie riaditeľa ústavu, ale musí prihliadať aj na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj na sklony k jej páchaniu. Preto získanie disciplinárnych odmien počas výkonu trestu odňatia slobody v jeho podmienkach samo o sebe nemožno považovať za splnenie zákonných podmienok tak, ako to vyžaduje § 66 odsek 1 Trestného zákona. Je potrebné zvýrazniť resocializačnú prognózu odsúdeného, kde riziko zlyhania, práve na charakter trestnej činnosti, jeho osobnostný profil nedáva dostatočnú záruku k tomu, že by mohol viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, teda včas, sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že u neho boli splnené obidve podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Uviedol, že si uvedomuje nesprávnosť svojich predchádzajúcich krokov a svojich protiprávných konaní. To, že sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, malo pre neho nepriaznivé podmienky v podobe dlhotrvajúceho obmedzenia slobody a dlhodobého odtrhnutia od rodiny. Poukázal na to, že pred spáchaním protiprávnej činnosti, žil riadnym životom, pracoval. Poukázal na svoje maloleté deti, s ktorými nemal možnosť stráviť čas. Rodinné návštevy vo výkone trestu máva pravidelne. V prípade prepustenia na slobodu má zabezpečenú prácu. Uvedomil si chybnosť svojich krokov a už sa nedostane do rozporu so zákonom. Poukázal na svoje správanie vo výkone trestu, na to, že pracuje, je vedúcim pracoviska, predsedom oddielu, predsedom samosprávy odsúdených a aktívne sa zapája do činnosti ústavu, ukončil si počas výkonu trestu odňatia slobody dva kurzy. Získal množstvo disciplinárnych odmien a ani jeden disciplinárny trest. Nesúhlasí so závermi tohto hodnotenia o negatívnej resocializačnej prognóze, pretože nie je špecifikované v akej oblasti a z čoho sa vychádza. Vytkol súdu I. stupňa, že nevzal do úvahy vykonanú dĺžku trestu a reálnu možnosť jeho nápravy podporenú množstvom odmien, jeho vzdelávaním sa vo výkone trestu, nezohľadnil jeho vek a s ním spojené dozretie a neprihliadol na jeho rodinné pomery. V neposlednom rade poukazuje na prax v rozhodovacej činnosti súdov, kde pri drogovej trestnej činnosti rovnakého charakteru súd schvaľujú dohodu o vine a treste a ukladajú tresty o jednu tretinu nižšie. Súd nedostatočne a neprimerane prísne skúmal možnosť prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a podľa § 67 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona podmiennečne ho prepustiť ho z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby podľa úvahy súdu.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 67 odsek 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín výkonu trestu odňatia slobody.

Plnením svojej, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej, prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že s poukazom na citované právne normy, podľa ktorých súd prvého stupňa splnenie podmienok podmiennečného prepustenia u odsúdeného posudzoval, je nesporné, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby troch štvrtín výkonu trestu v konkrétnej prejednávanej

veci a predovšetkým, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a súčasne možno od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. V konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu, teda treba hodnotiť predovšetkým stav prevýchovy odsúdeného s prihliadnutím na ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona, ktorý je potrebné zistiť dokazovaním v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súdu v súlade s ustanovením § 2 odsek 10, odsek 11 Trestného poriadku a s týmto cieľom vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Nadriadený súd následne dospel k názoru, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci na strane jednej na verejnom zasadnutí vykonaným dokazovaním zistil všetky skutočnosti a okolnosti potrebné pre rozhodnutie o splnení resp. nesplnení podmienok podmiennečného prepustenia odsúdeného, na strane druhej vykonané dôkazy dôsledne nezhodnotil v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda nielen jednotlivito ale aj v ich súhrne. Pri takomto hodnotení vykonaných dôkazov súd prvého stupňa zistiac nespornú splnenú formálnu (výkon troch štvrtín nepodmiennečného trestu odňatia slobody) a jednu z materiálnych (plnením povinností a správaním vo výkone trestu preukázanie polepšenia), pri posudzovaní splnenia druhej materiálnej podmienky (možnosť očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) podmiennečného prepustenia prihliadol iba na jeho doterajšie odsúdenia.

Súd prvého stupňa v potrebnej miere nezohľadnil obsah, závery a odporúčania obsiahnuté v správe Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce o správaní odsúdeného vo výkone trestu vychádzajúca z jeho kritického postoja k doterajšej trestnej činnosti, z prístupu k plneniu jednotlivých cieľov programu zaobchádzania.

Materiálne podmienky pre podmiennečného prepustenie v sebe obsahujú predpoklad, popri podrobení sa pravidlám režimu výkonu trestu, aj vyvinutia aktívnej snahy odsúdeným o nápravu, najmä vzorným správaním a plnením pracovných povinností, iniciatívnym zapájaním sa do výchovného programu zabezpečeného ústavom, prípadne aj účasťou na jeho kultúrnoosvetových alebo iných aktivitách. Nepostačuje preto bez ďalšieho len pasívne prispôsobenie sa režimu výkonu trestu.

Hoci hodnotenie jednej z podmienok pre podmiennečné prepustenie, ktorou je „preukázanie polepšenia“, nemožno posudzovať len podľa množstva získaných disciplinárnych odmien resp. udelených trestov, tieto sú dôležitým ukazovateľom snahy odsúdeného po náprave a jeho zmeny v hodnotovej orientácii. V tomto smere odsúdený, ktorý počas celého výkonu trestu disciplinárne potrestaný nebol, hoci vykonáva trest odňatia slobody pomerne dlhé obdobie, dosiahol 29 disciplinárnych odmien. Z hodnotenia ústavu vyplýva dôvodný záver, že odsúdený sa nielen plne prispôbil podmienkam výkonu trestu (dodržiava pokyny nadriadených a ústavný poriadok), ale aj vyvíja aktivitu a iniciatívu nad rámec plnenia svojich základných povinností.

Jeho iniciatíva je v hodnotení ústavu konštatovaná vo všetkých oblastiach - v pracovnej, v zapájaní sa do kultúrnoosvetových a športových aktivít ústavu, v udržiavaní kontaktov s blízkymi osobami (rodinou) osobných, písomných aj telefonických. Z radov odsúdených je poverený viacerými funkciami.

V tomto smere treba vytknúť záveru súdu I. stupňa, že hoci v celom rozsahu poukázal a stotožnil sa s hodnotením riaditeľa ústavu vo vzťahu k odsúdenému, vrátane záveru tohto hodnotenia o menej priaznivej resocializačne prognóze odsúdeného, avšak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu potom podmiennečne neprepustil odsúdeného z výkonu odňatia slobody s probačným dohľadom tak, ako je to uvedené v závere tohto hodnotenia. Z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že takto súd postupoval výlučne z dôvodu trestnoprávnej minulosti odsúdeného, ktorý sa dopustil v dvoch prípadoch rovnakej trestnej činnosti.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona nevylučuje z možnosti požiadať o podmiennečné prepustenie, t.j. ani z možnosti, aby takejto žiadosti bolo súdom vyhovie, žiadneho odsúdeného, t.j., ani toho, ktorý už bol v minulosti odsúdený, bol vo výkone trestu odňatia slobody, resp. v minulosti zlyhal vo svojom správaní počas skúšobnej doby (či už podmiennečného odsúdenia alebo podmiennečného prepustenia). Z možnosti podmiennečného prepustenia Trestný zákon vylučuje len osoby opätovne odsúdené na trest odňatia slobody na doživotie (§ 67 odsek 3), avšak tento prípad sa na odsúdeného v posudzovanej trestnej veci nevzťahuje. Za tohto právneho stavu teda zákonodarca predpokladá objektívnu možnosť podmiennečného prepustenia aj odsúdeného, ktorý v minulosti recidivoval, resp. predpokladá možnosť vzniku stavu, kedy aj takýto odsúdený splní podmienky na podmiennečné prepustenie (bez ohľadu na počet predchádzajúcich odsúdení, resp. závažnosť jeho predchádzajúcej trestnej činnosti alebo trestnej činnosti, pre ktorú aktuálne vykonáva trest).

Práve na základe vyššie uvedenej úvahy neobstojí preto tvrdenie súdu I. stupňa, že práve predchádzajúce odsúdenia odsúdeného sú okolnosťou vylučujúcou záver, že možno predpokladať

vedenie riadneho života zo strany odsúdeného. Odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody práve za oba tieto trestné činy, je potrebné vyhodnotiť skutočnosť, že je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a práve dĺžka už vykonaného trestu odňatia slobody, ktorá je u odsúdeného v dĺžke skoro osem rokov a s poukazom na dlhodobosť pozitívneho správania sa odsúdeného vo výkone tohto trestu, možno skonštatovať splnenie aj druhej materiálnej podmienky požadovanej ustanovením § 66 odsek 1 Trestného poriadku a to, že plnením si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a vzhľadom na dané, napriek jeho odsúdeniam, možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazujúc aj na to, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody samo o sebe nepredstavuje odpustenie časti uloženého trestu, podmiennečné prepustenie obsahuje v sebe len predpoklad, že tomu tak bude a pre prípad, že odsúdený svojím správaním preukáže opak, Trestný zákon stanovuje možnosť nariadenia zvýšku výkonu trestu.

Nadriadený súd, preto konštatujúc splnenie podmienok odsúdeným v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona a § 67 odsek 1 Trestného zákona napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku zrušil a sám rozhodol o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Súčasne mu určil skúšobnú dobu šesť rokov a podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona nariadil nad ním probačný dohľad tri roky s určením zákazov a povinností podľa § 51 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona uvedených vo výroku tohto uznesenia, zameraných práve na charakter jeho trestnej činnosti, pre ktorú je toho času vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).